

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1341/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123316189
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123316189.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: FCP-SK s.r.o., so sídlom Slovnaftská 100, 824 01 Bratislava, IČO: 44 605 391 v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 proti povinnému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D., štátny občan SR, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 3.668,96 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1341/2023 zo dňa 4. októbra 2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 4. októbra 2023 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 69Ek/1341/2023, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 2, 3 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 106 ods. 1, § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“),

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia k námietke povinného, že nebola splnená zákonná oznamovacia povinnosť uviedla, že na základe predložených doručeníek má za preukázané, že Uznesenie Okresný súd Bratislava II zo dňa 29.11.2021, č.k. 16Cpr/3/2015-318, ktorým súd zaviazal žalobcu (v exekučnom konaní povinného) zaplatiť žalovanému (v exekučnom konaní oprávnenému) náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3 668,96 eur, bol právnenmu zástupcovi žalobcu (v exekučnom konaní povinného) doručený dňa 16.12.2021. Rovnako mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za preukázané, že Uznesenie Okresný súd Bratislava II zo dňa 21.03.2023, č.k. 16Cpr/3/2015-339, ktorým súd sťažnosť žalobcu (v exekučnom konaní povinného) proti Uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16Cpr/3/2015-318 zo dňa 29.11.2021 zamietol, bol právnenmu zástupcovi žalobcu (v exekučnom konaní povinného) doručený dňa 26.04.2023. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou sa preto stotožnil s vyjadrením oprávneného, že povinný využil všetky opravné prostriedky v základnom konaní, a preto je jeho argumentácia o tom, že nemal vedomosť o tom, že bude povinný uhradiť náhradu trov konania bezvýznamná. Po preskúmaní podaného návrhu na zastavenie exekúcie preto súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou dospel k záveru, že povinný v podanom návrhu neuviedol žiaden z dôvodov na zastavenie predmetnej exekúcie a rovnako ani súd nezistil žiadny z dôvodov podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, čoho následkom je rozhodnutie, ktorým súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej úvode zopakoval svoje tvrdenia z podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Taktiež nedostal vyčíslené a preukázané trovy súdneho konania FCP-Sk s.r.o., ktoré si údajne nárokoval, teda bolo porušené jeho právo na obranu a bolo porušené jeho právo na obhajobu. Predpokladá, že i v tomto konaní advokátska kancelária so žalovaným postupovali rovnako, teda terajšia advokátska kancelária zaslala „Špecifikáciu...“ a nie trovy žalovaného, čo podľa názoru povinného nemožno exekúovať, lebo je to podľa povinného v hrubom rozpore s právom a zákonom.

5. Ďalej povinný uviedol, že trovy konania podľa § 251 CSP žiadnym spôsobom žalovaný nepreukázal, teda mu ani nemohli byť priznané. Žalovaný aj právny zástupca su s.r.o. a tie majú zo zákona o DPH okrem iného platiť DPH, teda aj v prípade, že nedostal právny zástupca nič zaplatené, ale DPH najneskoršie na konci každého roku musel odvieť, teda ak postupoval zákonne, nemal žiadny problém preukázať trovy konania žalovaného preukázaním zaplatenia DPH, prípadne faktúry. Preto tak nespravil lebo zrejme ide o fiktívne trovy a teda podvod, pričom DPH mal odvieť, aj keď právne služby daroval, alebo poskytol bezplatne. K tomu povinný poukázal na rozhodnutie Young. James a Webster versus Spojené kráľovstvo, rozsudok ESĽP z 13. októbra 19382, § 15, a E. proti Slovensku, rozsudok ESĽP z 30. novembra 2010. Teda takto predložené trovy sú fiktívne a nemožno ich uznať a ani exekúovať. Z hore uvedených dôvodov povinný navrhol exekúciu zastaviť ako neprípustnú a podvodnú a súd by mal využiť zákonnú oznamovaciu povinnosť, lebo nie je možné, že za jeho odvedenú prácu s jeho autom oprávnený fakturoval, dostal zaplatené a jemu nič nevyplatil a ešte on má platiť takéto fiktívne trovy konania.

6. Oprávnený sa do dnešného dňa k sťažnosti povinného nevyjadril.

7. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 17.05.2023, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16Cpr/3/2015-318 zo dňa 29.11.2021, ktorý nadobudol v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II., č.k. 16Cpr/3/2015-339, zo dňa 21.03.2023 vykonateľnosť dňa 30.04.2023, dňa 23.05.2023 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Margite Rojčekovej (141EX 275/2023). Dňa 12.06.2023 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s doručenkami a vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

16. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci ešte uvádza, že povinný v sťažnosti uvádza prevažne skutočnosti, ktoré sa dotýkajú základného konania, veci ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu (t. j. porušenie princípu rovnosti a princípu kontradiktórnosti, základného konania, nepredloženie špecifikácie trov na oboznámenie povinnému, nesprávnosť a podvodnosť výšky trov konania a iné). Na tieto skutočnosti však exekučný súd nemôže prihliadať, navyše ak podstatnú časť týchto námietok predniesol vo svojej sťažnosti proti exekučnému titulu. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať, ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené, ani procesný postup súdu v základnom konaní a je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný. Exekučné konanie nie je opravným konaním a exekučný súd nie je treťou inštanciou základného konania. Taktiež exekučnému súdu nie je daná kompetencia posúdiť to, či v základnom konaní došlo k porušeniu ústavných práv povinného. Exekučný súd musí opakovane skonštatovať, že exekučné konanie nie je opravným konaním a treťou inštanciou súdneho procesu.

17. Exekučný súd nútene vykonáva exekučné tituly, o to zvlášť, ak sú to právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutia. Nepreskúmava vecnú správnosť právoplatných súdnych rozhodnutí. V tejto súvislosti exekučný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20Cdo 1940/2008 zo dňa 31.07.2008 akceptované aj praxou slovenských súdov, v zmysle ktorého „Súd pri výkone rozhodnutia nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutí (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní. Obsahom týchto rozhodnutí je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu.“ alebo uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo dňa 07.09.2016, v zmysle ktorého „Všeobecne platí, že exekučný súd je exekučným titulom, ktorým je rozsudok všeobecného súdu, viazaný a nemá oprávnenie tento exekučný titul vecne preskúmať.“ Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na princípy prezumpcie správnosti súdnych rozhodnutí a nemožnosti preskúmania vecnej/materiálnej správnosti exekučného titulu v exekučnom konaní, súd nepristúpil k preskúmania tých väd základného konania, ktoré boli predmetom procesnej obrany povinného.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).